Írta: Major Zoltán
2021. szeptember 15. szerda, 11:29

Elindult a Bóbita új, jubileumi évada, amelynek során több különleges eseményre is sor kerül. A a Pannon Filharmonikusokkal közösen a Kodály Központban bemutatják nagyszabású Háry János előadásukat, még egyszer visszatér sokak kedvence Torzonborz, ráadásul egy űrkalanddal, az évad végén egy előbemutató is készül, illetve jövő augusztus végéig megtekinthető a Bóbita60 című kiállítás a bábmúzeumban. Ezeken kívül az újdonságokról, változásokról, illetve új igazgatói pályázatáról beszélgettünk Sramó Gáborral. (Képünkön: A Bóbita60 kiállítás megnyitója. Fotó: Mizerák Andrea).

- Mindjárt az évadnyitáskor díjat nyert a Bóbita, ráadásul A madarak nyelve című, legújabb bemutatóval. Mit jelent ez a díj a darab számára és számotokra?

- A Kolibri Fesztivált minden évben évadnyitáskor megrendez a Kolibri Színház, ráadásul idén a jubileumi, 30. fesztivál volt. Olyan előadásokat hívnak meg rá, amelyek szabadtéren játszhatók. Jó pár évvel ezelőtt hozták létre a Michel Indali-díjat, amelyet egy magyar-francia származású utcai bábművész emlékére neveztek el, aki részt vett anno a Kolbiri Fesztiválokon, és egy szakmai kuratórium osztja ki a fesztivál végén. Díjat kapni mindig jó, különösen évadkezdéskor. Jót tesz az ember lelkének főleg egy ilyen pandémiás időszak után. A madarak nyelve volt az utolsó bemutatónk az előző évadban, május közepén, és már eleve úgy készült az előadás, hogy szabadtéren is játszható legyen. Úgy gondoltuk, hogy elsősorban a líraisága, költőisége elviszi a darabot, ugyanakkor van benne egy adag jópofa humor is. Zárttermi előadásként előnyösebb, de megvan benne az a fajta ritmus és vizualitás, ami miatt szabadtéren is játszható. És a visszajelzések jók voltak, hiszen játszottuk már a Bóbita szabadtéri színpadán és az Ördögkatlan Fesztiválon is. Ha a nézők az első percben elfogadják a játékszabályokat, hogy ez nem egy harsány komédiázás, hanem elfogadják ennek a finomságait, akkor a darab

működik, amit nagyon jól visz a különleges zene is. Azt vettük észre, hogy magával ragadja a közönséget. Ez a budapesti vendégjátékon is kiderült, és amennyire tudom, eléggé egyhangú volt a díjjal kapcsolatos döntés. Külön öröm, hogy Mag Eszter, új kolléganőnk ezzel a darabbal debütált, ez volt az első fellépése a Bóbita színeiben, és örülök, hogy ilyen sikerrel járt.

- Nemrég nyílt a Bóbita Bábmúzeumában a Bóbita60 című kiállítás, egy több szempontból különleges tárlat, amely az egész évadban, sőt jövő augusztus végéig látogatható. Hogyan ajánlanád a kiállítást?

- Úgy gondolom, hogy a kiállítás vizuális értelemben elég jó képet tud arról mutatni, hogy milyen előadások szerepeltek a Bóbitában a hatvan év alatt. A koncepció az volt, hogy a hat évtized alatt itt dolgozó körülbelül 70 tervező mindegyikének a munkája egy báb vagy fotó erejéig megjelenjen. Ez meg is valósult, át lehet tekinteni, hogy milyen előadások voltak a bábszínházban a 60-as, 70-es évektől kezdve. A harmadik teremben elég erőteljesen jelen van az alapító **Kós Lajos (Lulubá)** és a régi Bóbita anyaga. A Nevelési Központban levő kis bábos szobából is visszakerültek bábok, illetve kicsit frissítettük is az anyagot. Sőt, most az első terem is a kiállítás része lett, így egy nagyon gazdag, látványos kiállítás jött létre bábokkal, díszletelemekkel, fotókkal, tervekkel bőségesen illusztrálva. Annak külön örülök, hogy a műhelyes kollégák ötlete alapján a feliratoknál szerepel a két épület is, tehát rögtön látszik, hogy mi készült a régi Mária utcai épületben és mi az, ami már itt a Zsolnay Negyedben. Jól lehet itt nézelődni és végigtekinteni a korszakokon.

- Ismét beadtad az igazgatói pályázatot a következő öt évre. Mik a terveid?

- Az egyik fő terv, hogy vissza kell kerülnünk városi tulajdonba. Két éve a színházi törvény bennünket egy olyan fura helyzetbe hozott, hogy kikerültünk a normatív támogatási rendszerből, amiben az összes többi kiemelt vidéki bábszínház szerepel. Ezért a működésünkhöz pályáznunk kell minisztériumi támogatásért. Most a kiemelt magánszínház kategóriában vagyunk, azonban önkormányzati tulajdonba kellene, hogy kerüljünk, és az önkormányzat-minisztérium közös fenntartásával kellene működnünk, úgy, ahogy a Pécsi Nemzeti Színház is. Ez nagyon fontos lenne, mert több évre látnánk előre a költségvetésünket, és természetesen biztonságot is adna. Most épp abban a fura helyzetben vagyunk, hogy még nem jutott el hozzánk az idei évi támogatásunk, amely április óta függőben van. Ez eléggé kétségbeejtő. Ebből is fakad, hogy nem nagyon mertem konkrétumokat előrevetíteni az öt évre. Két évre azért már megvan a műsorterv, hiszen a bábszínházban jóval hosszabb időt vesz igénybe egy darab létrejötte, mint másmilyen színházban. Tehát azt látom, hogy mit szeretnék. A társulattal kapcsolatban pedig folyamatosan vannak változások, aminek sok összetevője van, így ezzel sem lehet nagyon előre tervezni. A másik fontos lépés lenne a bérek rendezése,

ugyanis nagyon méltatlan az a fizetés, amit itt a bábszínházban adni tudunk. Ezen is mindenképp jó lenne változtatni.

- Művészeti koncepció szempontjából maradnál ennél az iránynál, ami eddig meghatározta a Bóbität?

- Igen, egyrészt vannak állandó alkotótársak, akikkel továbbra is terveznék, a gondolatiság, a vezérfonalak megvannak. A közönség visszajelzései alapján ezt a változatos műsortervet, hogy az évadjainkban mindenféle bábtechnika felvonul, a különböző mesetípusokkal - népmesék, magyar népmesék, népek meséi, modern mesék – ez megmarad, illetve továbbra is szeretnék fiatal alkotóknak lehetőséget biztosítani. Az Apolló Kulturális Egyesülettel továbbra is jó az együttműködés, sőt úgy gondolom, hogy most a Pécsi Nemzeti Színházzal is egy aktívabb együttgondolkodásra lesz lehetőség, ők is jobban figyelembe veszik a terveinket. Az a tapasztalatom, hogy a pécsi kulturális intézményekkel továbbra is jó a viszony, és most mindannyian keressük egymásnál a közös pontokat. Reméljük, hogy a télen a pandémia már nem akadályoz meg minket abban, hogy a Pécsi Balett-Pannon Filharmonikusok-Bóbita közös *Diótörője*
is megvalósuljon, illetve a Pannon Filharmonikusokkal tervezzük a közös ünnepi előadást. Még egy ötletet hadd említsek a közeljövőre nézve. 2023-ban lesz Petőfi születésének a 200. évfordulója, és szeretném a régi, több mint tíz éve dédelgetett álmomat, a nagyszabású szabadtéri János vitéz-előadást megvalósítani úgy, hogy az egész Zsolnay Negyed be legyen játszva.

- Mikorra várható döntés a pályázat kapcsán?

- Augusztus 31-ig kellett beadni, és most **Papp Melindával** közösen adtam be. Korábban egyszemélyes pályázataim voltak, most több szempont miatt is úgy gondoltam, hogy Melindát, mint aktív alkotó-pályázatíró társat bevonom ebbe. Tudomásom szerint más nem pályázott. A kuratórium valószínűleg októberben ül össze, lesz egy meghallgatás, és úgy gondolom, hogy októberre, legkésőbb novemberre kiderül. A szerződésem január 31-én jár le, tehát még van idő.

- Említetted, hogy a csapatban idén is változások vannak.

- Időnként csak státuszbeli változásokról van szó. **Illés Ilona (Babika)** nyugdíjas lett, de a szerepeit továbbra is játszani fogja, például a Háry Jánosban is benne lesz.
Várnagy Kinga
, aki eddig vendég volt, most rendes társulati tagként lesz itt. Balog Zita Londonba ment szerencsét próbálni, helyette jött
Mag Eszter
. A Művészeti Gimnáziumnak van felnőttképzése, tavaly már két lány nálunk volt gyakorlaton színészként, ebben az évadban szintén jött egy új lány, gyakorlatos színész, most ő fog beszállni a Holle anyóba. Mindig megpróbálunk bevonni fiatalokat a Bóbita életébe, és örömmel látom, hogy van érdeklődés a báb iránt. Azok a gátak, amik régen voltak, már kevésbé tűnnek létezőnek. Kellemes meglepetések szoktak érni, hogy mennyien érdeklődnek.

- Jó hallani, hogy Pécsről is biztosítottnak tűnik az utánpótlás.

- A Művészetiben van drámatagozat, és most már három éve felnőttképzést is indítottak, ez a színészképző, a 13-14. évfolyam. Ide azok jönnek, akik valóban színészek akarnak lenni, illetve a színházzal komoly hivatásszerűen foglalkozni. Közülük már jó néhányan voltak, akik Marosvásárhelyre mentek, vagy kipróbálták magukat itt a Bóbitában. Nem gondoltam, számomra is nagyon kellemes meglepetés, hogy hány embert elkap a bábszínház varázsa, olyanokat, akik előtte semmit sem tudtak erről a fajta színházról. Én elméleti tárgyat, színháztörténetet tanítok nekik, amibe természetesen belecsempészem a bábtörténetet is. Természetesen nem erről szólnak az órák, de azért kapnak egy kis ízelítőt, illetve **Czéh Dani** révén rácsodálkoznak a gyakorlati részére is, illetve néznek előadásokat, és akkor szembesülnek, hogy ez mennyire más a bennük élő bábszínházi képhez képest.

- Milyen bemutatók lesznek a Bóbita jubileumi évadában? Mikre készültök?

- Három új bemutatónk lesz, ebből kettő az évad teljes jogú előadásaként szerepel. November 26-án mutatjuk be a Kodály Központban a ***Háry Jánost***, erre szinte egész ősszel készülünk. Lesz három előadás a Kodály Központban, amikor operaénekesekkel, nagyzenekarral, kórusokkal lesz a mű előadva, és készül egy olyan változat, amit mi a bábszínházban vagy bárhol ország-világban elő tudunk adni, ebben a zenei rész felvételről megy. A másik újdonságunk, ami bizonyára sokaknak örömet okoz, a Torzonborz 3. A Torzonborz 1-2-nak nagyon nagy sikernek, népszerűségnek örvend, olyannyira, hogy már fanclub-szerűség is szerveződött hozzá. Még **Preussler** úr írt anno egy színpadi változatot, ami sokkal izgalmasabb, mint ami könyvben megjelent, mert az színpadi szemmel eléggé gyér történet. Ennek a magyar változatát fogjuk bemutatni, ugyanazzal az alkotócsapattal, mint amely az első két részt vitte.

Schneider Jankó
a garancia, hogy megint nagy őrület lesz, hiszen eleve az a történet címe, hogy
Torzonborz és a Holdrakéta
. Így az első két előadásban tapasztalt őrület egy holdutazással lesz megfűszerezve. És több rész már tényleg nem lesz, ez a trilógia záródarabja. A bemutató március környékén lesz. Már nem az évad részeként, egy előbemutató is lesz júniusban az évadzárás környékén.
Markó Róbert
és
Nagy Orsolya
írja, egy állatos-verses-mesés játék, amelynek az eredeti címe "Szárnyatigéza" volt, ez most változott, jelenleg
Kalandok a padláson
munkacímen fut. De már igazából a következő évadra készül, csak bemutatnánk az évad végén.

- Ezen kívül biztosan lesz jó néhány felújítás is.

- Mindig sok előadásunk van műsoron, úgyhogy ez nem egyszerű dolgot. Ahogy említettem, *A madarak nyelvét*
átvette, illetve
Vadon Judit
is kezd visszatérni, például a
Szélkötő Kalamonában
visszavette a szerepét, amit majd követ a
Hamupipő
, illetve lesz a betlehemes előadásunk, felújítjuk a
Holle anyót
, és itt belépnek új szereplők. A tavalyi lányok helyét
Fürnstall Fanni
és Mag Eszter veszi át. Továbbra is műsoron lesz A bűbájos lakat, a
Történetek a Kutyusról és a Cicusról
, a csecsemőszínházi előadások nagy része, az
#Apa_Anya_én
-ből az Apollóban, az Endresz György utcában lesz előadás most szeptemberben. A Művészeti Gimnázium diákjainak két
Csongor és Tünde
előadást tartunk, illetve januárban felújítjuk
Az ember tr.
-t.

- Újdonság, hogy a Bóbita színészei saját előadásokat is bemutatnak. Czéh Dani például az évadnyitón adott elő egy új, egyszemélyes darabot.

- Igen, a *Kisgömböc* címűt, saját előadását, Markó Robi menedzserirodája, KL (kezes-lábas) Színház produkciója, akárcsak a *Sárkányölő Sebestyén*. Próbálunk segíteni, mint ahogy "Matta Lóri Bábszínháza" esetében is.
Matta Lóránt
megvette az egyszemélyes előadását, a
Mit eszik a micsoda
-t, amit mi már nem játszunk. Próbálunk a társulattal közösen, kölcsönösen előnyösen dolgozni. Itt próbálhatott Czéh Dani a bábszínházban, ezért lesz szeptemberben egy előadása, illetve megbeszéltük, hogy a Kisgömböc lesz a Szárnyas Malac napi felnőttelőadás.

Ízelítő a Bóbita60 kiállítás anyagából (Fotók: Mizerák Andrea)

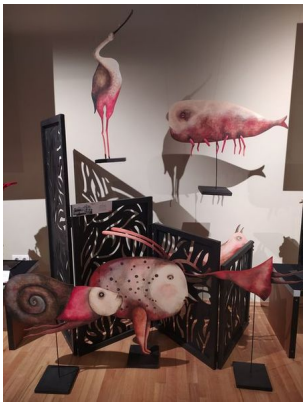

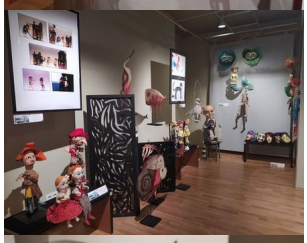

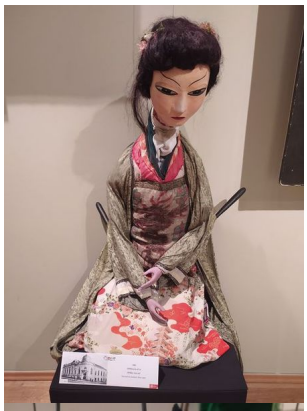

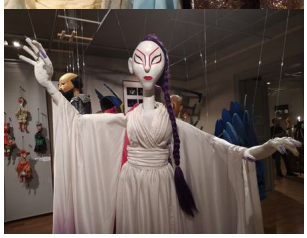

{jcomments off}